

Ježto jde o navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty pro odvolání z rozhodnutí okr. úřadu, tedy o řízení před úřady politickými, jsou směrodatná ustanovení §§ 84 a 85 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. Z těchto předpisů plyne, že zem. úřad nebyl příslušný rozhodovati o návrhu na navrácení v předešlý stav.

Podle předposlední věty prvního odstavce § 85 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. je povolán rozhodovati o návrhu na restituci úřad, »u něhož měl býti zmeškaný úkon předsevzat«. Tímto úřadem je mimo veškeru pochybnost úřad okresní, proti jehož rozhodnutí odvolání směřovalo a u něhož podle ustanovení § 76 cit. vlád. nař. mělo býti podáno. Z ustanovení § 85 odst. 4 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., podle něhož lze se odvolati z rozhodnutí, jímž se návrh na navrácení v předešlý stav z a m í t á, plyne dále, že výrok p o v o l u j í c í navrácení v předešlý stav nemůže býti brán v odpor samostatným opravným prostředkem. Nebyl tedy žal. úřad příslušný rozhodovati o restitučním návrhu a pochybil dále, když proti povolujícímu výroku připustil další opravný prostředek.

Zem. úřad, jemuž okr. úřad předložil podání firmy B. & K., spatřoval v něm právem návrh na navrácení v předešlý stav. Pak je měl však vrátiti okr. úřadu, aby o něm rozhodl podle ustanovení §§ 84 a 85 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. Neučinil-li tak a rozhodl-li o návrhu na navrácení v předešlý stav sám, porušil tím podstatné formy správního řízení. Jsou proto jeho výrok, povolující restituci, stejně i k němu připojené právní poučení, že výrok tento lze naříkati u min., podstatně vadné. Ježto tímto podstatně vadným výrokiem, povolujícím restituci, je podmíněno v ě c n é vyřízení odvolání strany z výměru okr. úřadu ze 17. listopadu 1932, bylo celé nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 a § 28 odst. 4 lit. a) zákona o nss č. 164/1937 Sb. pro vadnost řízení, aniž bylo lze zabývati se námitkami stížnosti, týkajícími se merita sporu.

Č. 13.018.

Policejní věci: Skutkový omyl vylučuje trestnost i při správních přestupcích.

(Nález z 19. října 1937 č. 1650/35-2.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 265/19, 1780/22, 1790/22.

V ě c: Jaroslav T. v Sánech proti rozh. zem. úřadu v Praze z 27. prosince 1934 o přestupku živn. řádu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Nálezem okr. úřadu v Poděbradech ze 16. dubna 1934 byl st-1 uznán vinným přestupkem § 16 lit. d) a § 22 živn. řádu, jehož se dopustil tím, že čepoval ve své obchodní místnosti lihoviny, a byla mu za to ve smyslu ustanovení § 132 c) téhož zákona uložena pokuta 100 Kč, pro případ nedobytnosti trest vězení v trvání 10 dnů.

Podanému proti tomu odvolání zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím nevyhověl.

Do tohoto rozhodnutí je podána stížnost, v níž st-1 namítá, že provozoval výčep lihovin v Sánech jako schválený zástupce koncesionáře Emanuela P. bona fide, nevěda, že koncesionář zemřel, že tudíž chybí subjektivní skutková povaha přestupku, jenž se mu klade za vinu. Tutéž námitku vznesl st-1 již v odvolání k žal. úřadu, který ji však prohlásil v nař. rozhodnutí za nerozhodnou.

O této námitce uvažoval nss takto:

Námitkou, že nevěděl o úmrtí Emanuela P., tedy o skutečnosti, jež ho zbavovala práva nadále prodávati ve své obchodní místnosti lihoviny, uplatňoval st-1, že v rozhodné době byl v omylu co do skutečnosti rozhodné pro posouzení trestnosti jeho jednání (error facti), a že proto — přes to, že jest objektivní skutková podstata přestupku za vinu mu kladeného nesporně zjištěna — nelze jej potrestati, dokud není zjištěno také subjektivní jeho zavinění. Žal. úřad prohlásil tuto námitku za nerozhodnou, čímž tedy dal najevo, že po jeho názoru k trestnosti pro přestupek shora naznačený subjektivního zavinění vůbec není třeba a že tedy ani error facti nemůže obviněného omluviti.

Jak nss konstantně judikuje (srov. na př. nálezy 265/19, 1780/22, 1790/22) platí i pro obor policejního trestního práva zásada, že pachatele omlouvá error facti, tedy omyl o skutkových poměrech závažných s hlediska policejního trestního práva, jenž mu nedopouští spatřovati v činu policejní delikt.

V konkrétním případě st-1 tvrdí, že si nebyl vědom bezprávnosti svého činu, poněvadž nevěděl, že koncesionář Emanuel P. zemřel. Okolnost tato, kdyby byla pravdivá, byla by podle toho, co právě uvedeno, s to st-le exkulповati. Jestliže se tedy žal. úřad ve svém rozhodnutí nevyřadil řádně s uvedenou námitkou, dopustil se vady řízení. Poněvadž pak tato vada byla zaviněna nesprávným právním názorem žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o nss č. 164/1937 Sb.

Č. 13.019.

Živnostenské právo: V řízení o opovědi řemeslné živnosti není živnostenské společenstvo legitimováno k námitce, že opovídatel chce krýti neoprávněnou činnost jiné osoby.

(Nález z 19. října 1937 č. 4191/35-3.)

Věc: Společenstvo fotografů pro obvod obch. a živn. komory v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze z 11. dubna 1935 o opovědi živnosti.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání stěžujícího si společenstva z výměru magistrátu hlav. města Prahy z 2. března 1933, jímž byla vzata na vědomí opověď zúč. Gizely K., bude provozovati řemeslnou živnost fotografickou se stanovištěm v Praze II., Národní tř. č. 43, a vydán jí živnostenský list.